

A Teddy Maci Kórház a Zsigárdi Óvodában

A pozsonyi magyar orvostanhallgatókat 1990 óta tömörítő Selye János Klub (SEJK) mellett működik a Teddy Maci Kórház. A **leendő orvosok** a szülők segítségével textilanyagból szerveket varrtak, melyeket szivaccsal tömtek ki. Varrtak kis fehér köpenyeket, műtőruhákat is, ezeket ráadják az apró gyerekekre.

A pozsonyi magyar orvostanhallgatók Žiaček Adrianna igazgatónő meghívására ellátogattak a Zsigárdi Óvodába, ahol játékos oktatás és foglalkozások keretén belül enyhítették a gyerekek félelmét az orvosoktól. A szlovák, a magyar óvodások és az első osztályosok tanultak a belső szervekről, kiszínezték az előre elkészített ábrákat, fonendoszkóppal meghallgatták a szívverésüket, megvizsgálták a látásukat, maguk is beöltöztek kis doktoroknak és meggyógyították kedvenc plüssállatkájukat. A szervismertető után a leendő dokik találos kérdéseket tettek fel a gyerkőcöknek, hogy megjegyeztek-e valamit az egészből. Így a játékos foglalkozás interaktívá vált. A gyerekek imádták.

Sokat hallunk arról, hogy a magyar iskolákból szlovák egyetemekre felvételt nyert diákok nyelvi nehézségekbe ütköznek. „Ha a vizsgára való felkészülésre valakinek két hét kell, a magyar diák azt mondja, hogy én tanulok rá három hetet. S ez valahol meg is marad, mert ha nehézségek jönnek, a magyar diák sokkal jobban meg tud velük küzdeni azáltal, hogy eleve többletmunkára van ítélve.”-vallják a magyar orvostanhallgatók.

Az orvostanhallgatók a gyerekekkel való foglalkozások alkalmával szakmailag sokat fejlődnek, valamint elsajátítják a magyar szakterminológiát, és rengeteg tapasztalatot gyűjtenek.

Köszönjük, hogy eljöttek az óvodánkba, és tanulmányaik során további sok sikert kívánunk nekik.

*Žiaček Adrianna,
a MTNYA igazgatónője*

Ajándék út Prágába történelmi visszatekintéssel, avagy a Selye gimisek Prágában

Iskolánk, a komáromi Selye János Gimnázium volt diákja, dr. Kláris Györgyi 1983-ban végzett a prágai Károly Egyetem Bölcsészettudományi Karán, tolmácsként-fordítóként dolgozott, majd 8 évig Katalóniában alkalmazta őt az egyik legnevesebb otani utazási iroda. 2001-ben, amikor visszatért Prágába, megalapította beutaztatásra szakosodott irodáját. Úgy döntött, hogy márciusban meghív 5 diákot és egy kísérőtanárt Prágába, tanulmányi kirándulásra. Kapva az alkalmon, rögtön jelentkeztem, hisz mindig is érdekelték Prága látnivalói. Végző soron az 5 diák mellé Králik Zsuzsanna tanárnő lett megbízva kísérőül.

Szombaton reggel már izgatottan vártuk, hogy felülhessünk a vonatra és elinduljunk Prágába. Majd megkezdődött a több mint 5 órás út úticélunk felé. Megérkezésünkkel idegenvezetőnk és meghívónk, Kláris Györgyi tárt karokkal fogadott minket, majd elkalauzolt a szálláshelyünkre, és már indultunk is aznapi körutunkra. Első megállónk a Szent Vencel tér volt. Itt láttuk Szent Vencel lovasszobrát, valamint a Cseh Nemzeti Múzeumot, amely sajnos éppen felújítás alatt állt. Ezek után továbbindultunk, és a kiadós ebéd után, amely a csehek nemzeti ételéből állt, egy házi sörfőző bemutatásán találtuk magunkat. A délután hátralévő része az Újváros, vagyis a keleti városrész főbb látnivalóinak megtekintésével és történetük megismerésével telt el. Láttuk többek között a híres nevezetes Orlojt, a főteret, a színházat, az operaházat, a Károly Egyetem egy részét, megannyi templomot, történelmi építményt, zsinagógát.

Másnap részt vettünk egy koszorúzáson, amelyet gróf Eszterházy János halálának emlékére és bátor „meghunyászkodás-mentes” életének tiszteletére tartottak. A megemlékezés szép és ünnepélyes volt, beszédek és versek hangzottak el magyarul, csehül és lengyelül, majd iskolánk képviselőiként többek között mi is megkoszorúztuk az emlékművet. Ezek után elindultunk, hogy megnézzük az óvárost, amely gyakorlatilag Prága nyugati része. Először Johannes Kepler lengyel csillagász prágai tartózkodása alatt használt lakhelyét tekintettük meg. Ezek után egy kis városismertető séta következett, amely során megtudtunk egy s mást az óváros történetéről, építéséről, főbb és kisebb építményeiről. Megtudtunk sok mindent a régi közigazgatásról, az emberek mindennapi életéről. Ebéd után megtekintettük a várat, a palotanegyedet és a Szent Vitus-székesegyházat. Mindezek után tettünk egy kört a várban, majd utunkat a Károly híd felé vettük. Itt megnéztük az előző, a Károly híd helyén álló híd maradványait, majd a hídon átkeltünk az újvárosba, ahol meglátogattuk a Lóporostornyot, a várfal maradványait és az Alkimistanegyedet.

Másnap reggel fáradt szívvel búcsúztunk el idegenvezetőnkől és indultunk haza. Véleményem szerint minden fáradtság ellenére megérte erre a kirándulásra elmenni. Ezer hálnak meghívónknak a lehetőségért, a tökéletes szervezésért és a szívet melengető vendéglátásért. Csakis ajánlani tudom mindenkinek ezt a nagyszerű várost, ha tehetem, én is még sokszor vissza fogok látogatni.

Izsóf Ottó, III.A osztályos tanuló

Selyés diákok sikerei a Kutdiák Kárpát-medencei döntőjében

A novemberben lezajlott dunaszerdahelyi felvidéki döntőről is úgy tudósítottunk, hogy diákjaink sikeresen szerepeltek, de a Szolnokon lebonyolított Kárpát-medencei döntő minden várakozásunkon túltett. Április első napjaiban a Varga Katalin Gimnázium volt a házigazda, pénteken és szombaton itt zajlott 17 különböző szekció döntője.

Négy diákunk három szekcióban képviselte a Selye János Gimnáziumot: Gergely Lajos az Orvostudomány-géntechnológia döntőseivel már péntek délután szerepelt, míg Rancsó Dorottya a Helytörténet-szekcióban, Bartalos Angelika és Fejes Vivien pedig a Közgazdaságtan-néprajz-művelődéstörténet szekcióban szombaton mutathatta be kutatási eredményeit a zsűrinek.

A szombat délutáni kiértékelésen a díjazottak Sólyom László volt köztársasági elnöktől vehették át az okleveleket és a további kutatásokat segítő ösztöndíjakat. Az elnök úr már a Kutató Diákok Országos Szövetségét annak megalkadásától segítette. Ezen a délutánon mindegyik selyés diáknak személyesen gratulált, ugyanis Rancsó Dorottya saját szekciójában a 2. helyen végzett (munkája címe: A második világháború utáni Hetény az elnöki rendeletek tükrében), Bartalos Angelika és Fejes Vivien pedig az első helyen (munkájuk Feszty Árpádné Jókai Rózáról szólt, akinek az élettörténetét még általános iskolásként

kezdték feldolgozni Vrábel Sándor tanár úr irányítása alatt). Gergely Lajos munkájával kiérdemelte a zsűri nagydíját. Díjaik mellett mind a négyen részt vehetnek a Kutdiák-mozgalom júliusi káptalanfüredi táborában, ahol nyilván a diákok a kutatás kellemesebb oldalát is gyakorolhatják, például elhozták-e strandpapucsukat a Balaton partjára.

Minden kétséget kizárva Gergely Lajos állt elő az egyik legigényesebb kutatómunkával a két nap folyamán. Laikusként hallgatva akár idegen nyelven is folyhatott volna az előadás, akkor sem értettem volna sokat belőle, de az látszott, hogy Lajos nemcsak ismerte a témát, hanem ízig-vérig értette is. Gilbert-szindróma, banális betegség genetikai alappal című munkája annak ellenére alapos körütekintéssel készült, hogy maga az előadó is elismerte, még sok munka vár rá a jövő évre is.

„A Gilbert-szindróma – írja Gergely Lajos – egy genetikai rendellenesség, melyet inkább nevezhetünk állapotnak, mint betegségnek. Habár nincsenek súlyos tünetei, mégis fontos jelentősége lehet a helyes diagnózis felállításánál, mikor az orvos esetleges májkárosodásra gyanakszik, amit okozhatnak más, súlyosabb kórok is (például hepatitis). A Gilbert-szindrómának óriási befolyása van bizonyos gyógyszerek hatására. Fokozhatja a paracetamol, az irinotekan és egyéb más gyógyszerek mellékhatásait.

Kutatásom célja az volt, hogy felmérjem a Gilbert-szindróma gyakoriságát a Komáromi járásban, és ezáltal hozzájáruljak a Felvidék és Közép-Európa populációjának genetikai feltérképezéséhez. Céljaim között szerepelt az is, hogy az alanyok számára hozzáférhetővé tegyük a vizsgálat eredményeit. Legfőbb alanyaim a Selye János Gimnázium tanárai és diákjai voltak, akiktől nyálmintákat vettem. A kutatás teljesen anonim jellegű volt. Az alanyokat a molekuláris genetikai módszereivel vizsgáltuk ki mentorommal, Ing. Bóday Árpáddal Csehországban, Nový Jičín városában, az Orvosi Genetikai Intézet (Oddělení lékařské genetiky Laboratoře Agel) molekuláris biológiai laboratóriumában.

Felmérésünk alapján a Gilbert-szindróma gyakorisága Közép-Európában megközelítőleg 15 és 16% között van. A genetikai rendellenességek között ez a frekvencia rendkívül magasnak számít, és ezért az orvosi gyakorlatban sem szabad figyelmen kívül hagyni.”

A szolnoki döntő, a zsűrik észrevételei arra ösztönzik a fiatal kutatókat, hogy témáikat újabb és újabb szempontok alapján igyekezzenek kiegészíteni, ezért – remélhetőleg – maguk a diákok is olyan motivációt kaptak, hogy a következő évben is ott akarnak majd lenni a Kárpát-medencei döntőben, amelynek 2017-ben Székesfehérvár ad otthont.

Elek József

A Selye János Gimnázium sikerei a Mária Zavarská-émlékverseny országos döntőjén

A Mária Zavarská-émlékverseny országos fordulóján Nagyszombatban, március 18-án a Selye János Gimnázium fiúcsapata a 10x1000 méteres távot, a lányok pedig 5x800 méteres távot tettek meg váltófutásban. A középiskolás fiúk és lányok versenyében a fiúk csapata a harmadik helyen végzett, a lányok pedig szoros hajrával az ötödik helyre futottak be. A fiúk: Kara Mátyás, Kajtor Richárd, Bugár Gergely, Szabó Richárd, Macejko Dávid, Vida Gergely, Csontos István, Benyó Donát, Tóth Ádám, Fiala Tamás és Záborsky János. A lányok csapata: Klučka Vivien, Gőcze Andrea, Édes Lili, Fodor Kata, Talian Dominika és Papp Cyntia. Felkészítő tanáruk Diósi Viktor, aki büszke diákjaira, hogy szorgalmukkal, kitartásukkal ilyen szép eredményt értek el.

Králik Zsuzsanna

Kertépítészeink szépítették Dunaszerdahely arculatát

2016. április 5-én és 6-án Dunaszerdahely egyik legfrekvenciáltabb galántai úti körforgalmában szorgoskodtak iskolánk a Dunaszerdahelyen működő Építészeti Szakközépiskola, Szabó Gyula 1. diákjai, hogy szebbé varázsolják a környezetet. Munkájuknak köszönhetően közel 200 örökzöld került elültetésre. Leendő kertépítészeink az eredeti tervzet alapján szakszerűen végezték el az igényes műveleteket, a fóliázástól kezdve egészen az ültetésig. De ez még csak a kezdet, hiszen legközelebbi alkalommal a terület fűvesítésére is sor kerül, ami szintén diákjaink keze munkájának lesz az eredménye.

Tamási Éva